

Jason Fung – föredrag i Manchester 2017 - förhandstitt

Vi har tioåringar med typ 2-diabetes. Om vi tittar på mottagning av barn på diabeteskliniker så brukade typ 1-diabetes stå för 95 %. Nu är det 50/50. Hälften av barnen på diabetesmottagningarna har typ 2-diabetes. Det blir svårt att påstå att de här 10–12-åringarna med typ 2-diabetes skulle ha slitit ut nåt i kroppen. Det torde alltså vara fel.

Därför måste vi ta reda på vad som får betacellerna i bukspottkörteln att ge upp. Vad är då insulinresistens? Det här är det nya paradigmet. Rent fysiologiskt: när man äter ökar insulinet. Insulinet signalerar att kroppen ska lagra energi. Det är normalt. Man äter, insulinet ökar, kroppen lagrar energi som glykogen i levern eller som fett via de novo-lipogenes. Man lagrar alltså socker och fett. När man inte äter sjunker insulinet, vilket är en signal för att använda energin. Glykogenet bryts ner och i brist på det bryter man ner fett – lipolys. Insulinet aktiverar alltså lipolys, fettförbränning, och glykogenolys, glykogenförbränning. Det här är ett naturligt förlopp. Anledningen till att man inte dör i sömnen varje natt är att man har inlagrad energi så att man inte oavbrutet behöver tillföra energi.

Insulinet gör alltså två olika saker. Det lagrar inte bara glukos i celler, vilket är den funktion vi oftast tänker på. Den aktiverar också inlagringen, den aktiverar de novo-lipogenes, så man lagrar energi när insulinet ökar.